

bagens Vedtagelse bliver jo meddelt i Bladene og paa anden Maade, og der kan jo ad privat Vej sørges for, at det sker snarest mulig. Dernæst nævnedes den ærede Ordfører Trykningen og Ophængningen af Plakater i Meierierne. Jeg skal gjerne lade det besørge i en saadan Form, at det kan ophænges i Meierierne. Om det er fuldstændig praktisk, at uddele dem gratis eller mod en ubetydelig Betaling, det kan jo tages under nærmere Overveielse. Det er jo saa, at af andre Tryksager, som man uddeler gratis, gaar medlem en og to Krediedele tilspilde. Det er altsaa en farlig Vej at komme ind paa, men jeg skal nok sørge for, at den Bestemmelse, naar den bliver sat i Kraft, bliver anvendt paa en saadan Maade, at den ikke bliver generende.

Ordføreren (Bjessen): Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) har vidst at trøste sig med det Resultat, som hans Standpunkt har opnaaet, saa skal det være langt fra mig at ville forsøge paa at betage det ærede Medlem nogensomhelst Del af denne Trøst, og jeg skal sige til, at naar han udtrykkelig erklærede, at han og hans nærmeste Venner i denne Sag havde bestræbt sig for paa ethvert Tidspunkt at opnaa det mest Mulige for dem, skal jeg ligeledes ogsaa tro paa denne Erklæring og tage den for gyldig, endskjøndt der ganske vist under Fællesudvalgets Arbejde var et Tidspunkt, hvor det dog syntes, at der kunde være nogen Grund til at tvivle om Rigtigheden heraf. Men jeg tog egentlig Ordet for at gjøre en udtrykkelig Reservation over for Noget, som det ærede Medlem her sagde. Det var, jeg vil ikke bruge Ordet „mindre loyalt“, men — „ikke ganske korrekt“, at han som Ordfører for et altsaa egentlig ikke mere effektivt Standpunkt opfordrede den høitærede Minister til en Anvendelse af den foreslaaede Bemyndigelse i Udsørgelsesparagrafen, som man ikke er enig om. Det er ikke ganske korrekt. Det ærede Medlem sagde, at et overveiende Flertal i det andet Thing og mange Medlemmer her i Salen mene, at der i Dieblittet er fuld Begrundelse for et Udsørgelsesforbud; denne Mening maa de Herrer have saa meget de ville for mig, men en Ting staaer fast, og det er det, at naar Rigsdagen vedtager denne Lov, har Rigsdagen ikke denne Mening, det er sikkert. Thi dersom Rigsdagen havde haft en anden Mening, havde de ikke redigeret denne Paragraf saaledes, men saa havde de sagt, at der skulde være et ubetinget Udsørgelsesforbud. Men idet Rigsdagen vedtager dette, ser den bort fra andre Synspunkter og tilbagelagte

Standpunkter; vi ere Alle enige om ved at vedtage denne Lov nu, at for Tiden, efter hvad der foreligger, er der ikke tilstrækkelig Grund til et Udsørgelsesforbud, derom kan der ikke være dekte Meninger. Naar der derom kommer til at foreligger andre Momenter, andre Kjendsgjerninger, andre Tilfælde og andre Oplysninger, der, naar de indtræde, kunne stille denne Sag i et andet Lys, er et andet Spørgsmaal. Men derfor siger jeg til det ærede Medlem, „det er ikke korrekt“ at rette en saadan Opfordring til den høitærede Minister, som ikke staaer i Overensstemmelse med, hvad vi nu ere i Færd med at vedtage. — Jeg skal ikke opholde mig ved, at den høitærede Minister tog en Reservation ogsaa overfor min Fortolkning af denne Paragraf. Jeg tror ikke, jeg har udtalt Nogetsomhelst, uden at det er fuldstændigt, som det er den paagældende Paragrafs Mening. Naar det siges, at Ministeren kan udstede et saadant Udsørgelsesforbud, naar han finder det nødvendigt, have vi derved tilkjendegivet, at dette er et meget alvorligt Skridt, som staaer i Strid med vor almindelige øvrige økonomiske Lovgivning, og at der derfor maa foreligge stærke og tvingende Grunde for at gjøre det. Men denne Bemyndigelse lægge vi ikke desto mindre i Ministerens Haand, men ikke af Hensyn til Tillid eller Mistillid til Ministeren. Det ærede Medlem bemærkede, at han og hans Venner stode ikke i et saadant Tillidsforhold til den høitærede Minister, at han egentlig vilde give ham denne Bemyndigelse; men det maa det ærede Medlem vide, at vi staae ikke her saaledes. Her er ikke Tale om noget politisk Tillids- eller Mistillidsforhold; men vi tro, at den høitærede Minister er en saa alvorlig og samvittighedsfuld Mand, at han kun vil benytte denne Bestemmelse efter dens Ordlyd, som jo er, at han er bemyndiget til, saafremt han finder det nødvendigt, at forbyde al Udsørgelse af Margarine her fra Landet. Jeg skal tilføie, at det er et andet Synspunkt, som gjør, at jeg vil foretrække at give Ministeren en saadan Bemyndigelse fremfor at indsætte et Udsørgelsesforbud i Loven, og det er, at en saadan administrativ Foranstaltning vil det være ulige lettere at komme bort fra, end naar det vedtages i en Lov; thi det er jo saaledes, at naar Ministeren har Bemyndigelse til at udstede Udsørgelsesforbud, har han ogsaa Bemyndigelse til at tage det tilbage, og det vil altsaa være lettere, naar der er skjøntet feil med Hensyn til, om et Udsørgelsesforbud, som der staaer i Forslaget, er nødvendigt, for Ministeren at sætte det ud af Kraft, naar han har udstedt det administrativt, end naar det staaer i en Lov. — Det ærede Medlems Argumentation med Hensyn til Forholdene i Eng-